

VŠEHECÍŘSKÝ VÁNOČNÍ ZPĚVNÍK 2006

(po 20 letech)

Motto:

V roce 1986 jsme vydali první Všehecířský vánoční zpěvník. Nebylo by od věci založit tradici, byť to bude vyžadovat dožít se roku 2026...

Obsah:

Den přeslavný (lidová koleda – 2x) – str. 2

Pane prezidente (J. Nohavica) – str. 3

Třešničky (Spirituál kvintet) – str. 4

Čerešně (H. Hegerová) – str. 5

Trubadúřská (K. Plíhal) – str. 6

Svlíkni si košilku (J. Nohavica) – str. 7

Bodež se zbrunčila bába (Klíč) – str. 8

Mařenka (J. Nohavica) – str. 9

Šel jsem na koledu (Klíč) – str. 10

Mládí už je to tam (Y. Simonová) – str. 11

Na věky tu přeci nejsi (M. Paleček, M. Janík) – str. 12

Dárek pro děti:

Den přeslavný

(lidová koleda – různé interpreti, např. Hradišť'an)

Ami *C* *E7*
Den přeslavný jest k nám přišel,
Ami *C* *E7*
v němž má býti každý vesel,
C *G a* *E a* *d* *E a*
radujme se, veselme se v tomto novém roce.

Nového léta vinšujem,
syna neb dceru darujem,
léto mine a pomine, dobrého vám přejem.

Abychom k vám přes rok přišli
a vás ve zdraví zas našli,
léto mine a pomine, vás ve zdraví našli.

Den přeslavný

(lidová koleda – zase jiní různé interpreti)

C F Gmi A7
Den přeslavný jest k nám přišel
C F Gmi A7
v němž má býti každý vesel
C F Gmi Dmi A Dmi Gmi Dmi A7 Dmi
Radujme se veselme se v tomto novém roce!

Dítě se nám narodilo,
proroctví se naplnilo
Radujme se veselme se v tomto novém roce!

Kriste tvoje narození
ať je nám všem ku spasení
Radujme se veselme se v tomto novém roce!

Pane prezidente

(J. Nohavica)

D *Emi*
Pane prezidente, ústavní činiteli,
A7 *D*
píšu Vám stížnost, že moje děti na mě zapomněly.

Emi
Jde o syna Karla a mladší dceru Evu,
A7 *D*
rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.

G *Ami*
Vy to pochopíte, vy totiž všechno víte,
D7 *G*
vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.

Ami
Pane prezidente, já žádám jen kousek štěstí,
D7 *G*
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí?

Pane prezidente, a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy,
i poštovní známky, i bločky na poznámky,
i telecí plecko, Řecko i Německo - prostě všecko.

Vy to pochopíte ...

Pane prezidente mé České republiky,
oni mě propustili na hodinu z mé fabriky.
Celých třicet roků všecko bylo v cajku,
ted' přišli noví, mladí, a ti tu řadí jak na Klondiku

Vy to pochopíte. vy se mnou soucítíte,
vy se poradíte vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí ...

Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
ta by mě za ten dopis, co tu ted' píšu, patrně přizabila.
Řekla by: „Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
víš co? On má starostí s celú tu Evropu, s vesmírem a vůbec všecko!“

Ale vy mě pochopíte ...

Třešničky

(Spirituál kvintet)

G Ami7 D G Ami7 D
Když Josef veselku chystal, byl už starý, skoro kmet,
G Ami7 D G Ami7 D
a dívka Marie čistá, galilejský květ.

Jednou se šli spolu projít, Josef nechtěl, ale šel,
vždyť byli jen krátce svoji a vzduch plný včel.

Jednou se šli spolu projít, byl červen - třešňí čas,
a jak tam pod stromem stojí, zní Mariin hlas:

G Ami7 G Ami7
"Moh' bys, Josítku, prosím, pár třešňí natrhát,
G Ami7 G Ami7 D
já dítě pod srdcem nosím, a co když má hlad?"
D7
Tu du du ...

Tu Josef si začal rvát vlasy: "Ó, já jsem naletěl,
kdopak moh' setřít asi tvou nevinost?"

"Víš, já mám trpělivost svatou, ale, to ti povídám,
ať ten, kdo je dítěti tátou, mu podá třešně sám!"

A zatímco Josef tu běsní, náhle dětský hlásek slyš:
"Sehni se, milá třešni, k mojí mamince blíž!"

A hle, strom se k zemi sklání, Marie trhá s úsměvem
a Josef nemá ani zdání, jak z té šlamastyky ven.

Tu du du ...

"Můj Bože, já se tolik stydím, ale řekni, Pane náš,
kdy chceš přijít mezi lidi, kdopak narodit se máš?"

"Já myslím tak šestého ledna, v době vánoc, v noční čas,
až se zjeví hvězda neposedná, tehdy přijdu mezi vás."

Roky skáčou jako hříbě, ale když se snese sníh,
lidé zpívají si příběh o těch třech a o třešních.

Ta da da ...

Čerešne

(H. Hegerová)

Ami Dmi F E Ami
Ako mladé dievča, už je to za nami,
Ami Dmi F E Ami
po stromoch som liezla s našimi chlapcami.

C G
A vždy keď na strome zlomili halútku,
Dmi Ami G Ami
házali mi chlapci čerešne za blúzku.

C G
Keď boli zvedaví, čo to mám pod blúzkou,
Dmi Ami G Ami
odháňala som ich zelenou halúzkou.

Ubránila som sa viac menej úspešne,
nikto nesmel siahnúť na moje čerešne.
Neverte mládencom, keď sa Vám zapáčia,
vyjedia vám všetky čerešne z koláča.
Chlapci neublížia, kým hľadajú zo stromu,
keď zoskočia dolu, čakajte pohromu.

Keď sa na vás chlapec zadíva uprene,
ako tie čerešne budete červené.
Keď sa na vás šuhaj usmeje pod fúzky,
rýchlo vyberajte čerešne spod blúzky.
Čerešne sú zrelé a blúzka priúzka,
nič vám nepomôže zelená halúzka.

Trubadúrská

(K. Plíhal)

Ami Emi Ami
Od hradu ke hradu putujem,
C G E⁷

zpíváme a holky muchlujem.

Ami Ami/G Fmaj⁷ Fmaj⁷/F[#]
[: Dřív jinam nejedem,
Ami Emi Ami
dokud tu poslední nesvedem. :]

Kytary nikdy nám neladí,
naše písně spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :]

G C Emi⁷/H Ami Ami/G
Hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ D⁹/F[#] G
pan kníže pozval kejklíře,
C Emi⁷/H Ami Ami/G
hop hej, je veselo,
Fmaj⁷ Emi Ami
dnes vítání jsme hosti.

Hop hej, je veselo,
ač nedali nám talíře,
hop hej, je veselo,
pod stůl nám hážou kosti.

Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :]

A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
[: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :]

Hop hej ...

Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :]

Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.

Hop hej ...

Od hradu ke hradu putujem,
zpíváme a holky muchlujem.
[: Dřív jinam nejedem,
dokud tu poslední nesvedem. :]

To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Svlíkni si košilku

(J. Nohavica)

Hmi Emi Hmi F#7 Hmi
Svlíkni si košilku, láska moje,
D A D F#7
do rána bílého daleko je,
G D Edim F#7
[: do rána daleko, k srdci kousek,
Hmi Emi Hmi F#7 Hmi
krásné je, když lidi milujou se. :]

Včeras' mi utekla, ted' jsi tady,
jako já žádný tě nepohládí,
[: na vodě, voděnce tajou ledy,
co když jsme ted' spolu naposledy. :]

Svlíkni si košilku z porculánu,
krásnější než jsi ty nedostanu,
[: červánky na nebi, rudá krvi,
budeš má prvá a já tvůj prvý. :]

Bodejž se zbrunčila bába

(z Jilemnice – Klíč)

F *C7 F* *C7 F*
Bodejž se zbrunčila bába,
Gmi *C7*
přál bych jí, by snědla švába.
F *C7* *F* *C7*
Ona mě prala, pěstí mně dala,
F *C7 F* *C7 F* *C7 F* *C7 F* *C7 F*
ta bába šmachtává, pachtává, kulhavá, ta stará bába.

Ona ho prala, pěstí mu dala,
ta bába šmachtává, pachtává, kulhavá, ta stará bába.

Já jsem si dnes ráno přivstal,
abych jen koladu dostal.
Je mně to platný, časy jsou špatný,
nejsou už takový, jako dřív bejvaly
u lidí vzácných.

Je mu to platný ...

Kde mně kolady nedají,
největší škodu poznají.
Potluču hrnce, džbány, mēděnce,
koflíky, rendlíky, štoudve i preclíky,
co ještě více.

Potluče hrnce ...

Koláče, mísy potřískám,
vyskočím, sobě zavýskám,
vlezu do kamen, uleju plamen,
udělám pojednou, udělám pojednou
koladě amen.

Vleze do kamen ...

Mařenka

(J. Nohavica)

Hmi *D*
Naplakej Mařenko, počkej na mně,
A *Hmi*
chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě.
G *Emi7*
Čeká nás cesta trnovým houštím,
F#7 *Hmi*
já svoje Mařenky neopouštím.

Jdu jenom v košili, ty v kabátku,
cestu jsme ztratili hned z počátku.
Blikají dvě hvězdy temnou nocí,
Pánbůh nás zanechal bez pomoci.

Drž se mě za ruku v zimě této,
snadné a lehké nebude to.
Kdo jiný líp to ví, nežli my,
vyhnání do tmy a do zimy.

Odlétli ptáci, odplula loď,
ty kdo jsi bez viny kamenem hod'.
Pravda a láska ta pro nás není
a kdo se ohlédne, ten zkamení.

Já ženich a ty má nevěsta,
co nás to potkalo na cestách?
Neptej se, stejně ti nepoví,
za stromy dva vlci hladoví.

Dva vlci s jizvami na těle,
z oblohy svržení andělé,
nepoví, mlčí, mají hlad.
Jediný na světě já tě mám rád.

Jediný na světě k tobě praví,
udělám ohýnek z listů trávy.
Až bude plápolat v stromových kůrkách,
já budu Křemílek, ty Vochomůrka.

Vyšplhám větvemi do koruny,
cestu nám osvětlí oko Luny,
přes rokle, výmoly, přes jámy,
půjdeme a milost nad námi.
G *Emi* *F#7*
Přes rokle, výmoly, přes jámy, půjdeme...
Hmi *F#7* *D* *A* *Hmi* *A* *Hmi*
HMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

Šel jsem na koledu

(z Benecka – Klíč)

C *Ami* *F* *C*
Šel jsem na koledu, po ránu k tomu,
 Ami *F* *C*
Děvečka mě hnala vidlema z domu.

G
přes dvůr až běžela,
C *G*
na hubu upadla,
C F C G C
byl jsem rád tomu.

Před domem házela za mnou kamením,
přišel tam nákej pes, kterej byl, nevím,
popad ji za sukni,
to byl tanec smutný
až vám to povím.

Popad ji za sukni, zmáchal ji všecku,
děvečka volala zas na kuchařku,
kuchařka přiběhla,
přes kámen upadla
zas na děvečku.

A tak se v tý strouze obě zmáchaly,
po celý čtyry dny svý sukně praly,
kudy jen chodily,
tudy jsou smrděly,
až lidé plili.

Mládí už je to tam

(Y. Simonová)

Ami

Myšlenky se někdy v hlavě pletou,

Dmi

každá někam jinam zaletí.

Ami

Všechny ale mluví stejnou větou,

E

šeptají mi smutný souvětí:

Ami

Dmi

Mládí už je to tam, podlehlo trampotám,

G

C

dolej si číš a zapudruj si pláč.

Dmi

Ami

I když ti bídně je, usměj se vlídně jen

E7

Ami

a možná zpátky, zpátky přiletí...

Ami E7 Ami Dmi G C Dmi Ami E7 Ami

Naj, naj, naj ...

Myšlenky se někdy v hlavě točí

a pak letí někam do polí.

Já čtu lidem na ulici z očí

větu, která trochu zabolí:

Mládí ...

Lásky dávno spí, či spíš si hoví,

marně, marně srdce probouzí.

Zrcadlo mi stejnou pravdu poví,

přestože se trochu ostouzí:

Mládí ...

Myšlenky se někdy zrovna hrnou,

jak jim jenom, jak jim utéci?

Jak se státi rychlonohou srnou,

nebo aspoň zůstat nad věcí?

Mládí ...

Na věky tu přece nejsi

(M. Paleček, M. Janík)

C *Ami* *Dmi* *G7*
Na věky tu přece nejsi, na věky tu přece nejsi,
Dmi *G7* *C*
na věky tu přece nejsi, na věky tu přece nejsi!

Každý ráno po burčáku tradiční mám snídani,
snídám tři okurky v láku, třesou se mi na dlani.
Tak si říkám proč to piješ, když ti to tak nesvědčí,
jenže večer kamarádi, ti mě zase přesvědčí.

Na věky ...

Vždycky když jsem na Moravě, sud' mě kdo jsi bez viny,
přisahám Bůh, že chci žít zdravě, odnesou to ledviny.

Když vypiju čtyři decky, všechno kolem zrůžoví,
objímám bych lidi všecky, pak mě múza osloví.

Říká, ale klidně dej si, na věky tu přece nejsi...

Až spočinou moje kosti, na hřbitůvečku malém,
neztratěj ze souvislosti, zpívejte si z Plíhalem.

Nejkrásnější bude G-6, život fretka běží dál,
dvojhlas s andělem na kúru, Nohavica zazpíval.

Na věky ...

Trocha té melancholie, čas od času neškodí,
pravověrní optimisté, ti už se dnes nerodí.

Až se znovu narodíme, třeba za tisíce let,
jenom, prosím, vyberme si, někde jinde jinej svět.

Na věky ...